

Remonstranten Den Haag

Orde van dienst voor 4 november 2018

voorgangers: Ds Antje van der Hoek i.s.m. Ingrid de Bonth-Weekhout
Organist: Hans Jacobi.

"Toegericht naar u"

Vonken van Heelheid in de poëzie van Ida Gerhardt

Beeld van Ida Gerhardt door Helma Schellingerhoudt, IJsselkade Zutphen

Vorbereiding Orgelspel/ Welkom en aansteken van de kaars

Aanroeping en inkeer

We zingen (staande): *"Zoals een bloem zijn kelk heft naar de zon"* (Lied 220)

Votum en groet
Aanroeping

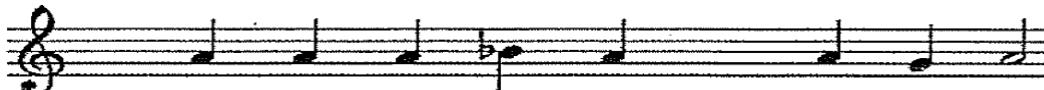
De tekst van de voorganger kan zowel gezongen als
gesproken worden.

v. Onze hulp is in de naam van de levende God

g. die he - mel en aar - de ge - maakt heeft.

v. Hoor, heilige Geest, wij roepen U:

g. Wek ons tot le - ven hier en nu.

v. Genade zij U en vrede, van Hem die is en die was
en die komt. Amen.

v. (...) Wij bidden U, eeuwige God, wees ons genadig

g. en doe ons in vre - de le - ven.

v. Laat ons vandaag Uw liefde zien

g. en schenk ons Uw heil.

de gemeente gaat zitten

Inleidende lezing

Gebed van inkeer

Acclamatie - we zingen: "Adem van God, vernieuw ons bestaan" - Lied 368g,
voorzanger 1x, gemeente 2x)

A - dem van God, ver - nieuw ons be - staan.

Woord

Psalmlezing

We zingen: "Niet als een storm, als een vloed" (Lied 321)

Overdenking nav enkele gedichten van Ida Gerhardt door Ingrid de Bonth

Korte stilte/orgelspel

Bidden en geven

Mensen die wij gedenken. Tot besluit zingen we: "*Niemand leeft voor zichzelf, niemand sterft voor zichzelf*" (Lied 961, voorganger 1x, gemeente 1x)

Tijdens de voorbeden zingen we "*Kyrie, Kyrie, Kyrie eleison*" (Lied 367 d); het Stil gebed wordt beantwoord met: "*Heer, verhoor mijn gebed, laat mijn roepen U bereiken*" (Lied 367f). We besluiten de gebeden met een gezamenlijk gezongen *Onze Vader* (Lied 369c)

On-ze Va-der, die in de
 he-mel zigt, uw naam wor-de ge - hei-ligd. Uw rijk
 ko-me. Uw wil ge-schie-de op aar-de zo-als in de
 he-mel. Geef ons he-den ons da-ge-lijks
 brood. En ver - geef ons on-ze schuld zo-als ook
 wij aan an-de-ren hun schuld ver - ge - ven. En
 leid ons niet in be - ko-ring, maar ver - los ons van het
 kwa-de. Want van U is het
 ko-nink-rijk en de kracht en de heer-lijk-heid in
 eeu-wig-heid. A - - men.

Liedboek Online

Mededelingen en collecte ten bate van de kwartaaldoel "St Vrienden van de Yayasan (Stichting) Pa van der Steur" (kindertehuis Indonesie) en de remonstrantse gemeente Den Haag.

Sluiting

We zingen (staande): "Zolang er mensen zijn op aarde" (Lied 981)

Uitzending en zegenbede/Gezongen Amen

Uitzending en zegen
v. (...)

g. A - men, a - men, a - men.

The image shows a musical staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody consists of the following notes: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), B4-A4 (beamed eighth notes), G4 (quarter), and F#4 (quarter). The lyrics 'g. A - men, a - men, a - men.' are written below the staff, with 'g.' aligned under the first note and the rest of the lyrics under the subsequent notes.

Welkom bij de koffie/ thee!

Agenda:

- za. 10/11 Lezing door Annegien Ochtman over Rituelen.
- zo. 11/11, 9.00u bustocht (vertrek Ereprijsweg) naar Dordrecht in kader van '400 jaar Geloven in Vrijheid'.
- en 10.30u dienst door Ds R Lutmers (met Kinderkring).

SELECTIE VAN GEDICHTEN

(Bron: Ida Gerhardt: *Verzamelde gedichten*. Amsterdam, 2010)

Naar U

Dit is de eerste schuchtere groei,

een zich ontplooiën naar het licht.
Eéns is van liefde en geduld
de tijd vervuld, -
dan staat mijn stille tuin in bloei.
En elk aandachtig bloemgezicht
is toegericht
naar u.

De vogel

Kwam een vogel gevlogen
in de pracht van zijn vlucht, -
waar zijn wieken bewogen
lag er kleur in de lucht.

Kwam een vogel gevlogen
en mijn hart hoog zich neer:
- wat mij zóó heeft bewogen,
laat het stem krijgen, Heer.

Kwam een vogel gevlogen
over water en wei;
in het licht van mijn oogen
streek hij neder bij mij.

De vlinder

De vlinder kwam van perk tot perk gevlogen,
tot rustend hij de wieken opensloeg,
daar lag op 't blauw, in schemerende bogen,
de sterrenhemel, die hij pralend droeg.

Op gronden van azuur stond uitgeschreven
der sterren stand in fijne stippeling, -
en rond die diepten was een zoom gedreven
van zwart, waarin de blik besterven ging.

Ik sprak, over dit hemelveld gebogen:
'doet gij mij zóó den diepsten zin verstaan?'
Een stem: 'verstond gij reeds uw eigen oogen
waarin dit alles mag gespiegeld staan?'

Zondagmorgen

Het licht begint te wandelen door het huis
en raakt de dingen aan. Wij eten
ons vroege brood gedoopt in zon.
Je hebt het witte kleed gespreid
en grassen in een glas gezet.
Dit is de dag waarop de arbeid rust.
De handpalm is geopend naar het licht.

Zueignung

Dag Pegasus! - Wat doe jíj hier in het gebouw?
Ik ben met zaterdagse thema's nagebleven.
Kijk niet: mijn kleren zijn vol krijt, mijn ogen grauw;
en rode inkt blijft altijd aan mijn vingers kleven.

Ja, dit is zozegd de school. - Wat wil je nou?
Ik heb mezelf al zoveel maanden afgeschreven...
Of dacht je dat we - God, wat is het buiten blauw! -
door de kapotte tuimelramen konden zweven?
Jij hoort daarbuiten, Pegasus, en hier hoor ik.
O, doe dát niet, kniel niet op deze planken vloer
vol stof - en dat voor míj, mijn trots, mijn prachtig dier

Pegasus - laat mij, dat ik in je manen snik.
Wist jíj dan hoeveel malen ik mijzelf ontvoer,
nochtans, om deze kind'ren? - Dráág mij: ik ben hier.

De naam

Een kind dat niet òplet
en met afwezige ogen,
van de anderen afgebogen,
initialen zet.

Het zelf - ontwaard met schrik
en trots - geeft eindeloos seinen,
meldende zijn verschijnen in code: dit ben ik.

Wolken gaan langs het raam.
Het klein gedicht trekt saam. -
Van de overzijde het sein:
'Ik heb u bij de naam
geroepen. Gij zijt Mijn.'

Het volmaakte

Ik gaf mijn kind een zilveren bal.
Het werd zijn één, het werd zijn al;
en hij die steeds met ieder deelt,
hij schreit als iemand er mee speelt.

Ik sprak tot hem met zacht vermaan;
hij zag mij lang verwonderd aan
en liet toen stil zijn tranen gaan.

Ik gaf mijn kind een zilveren bal:
bracht ik zijn onschuld nu ten val?
Of ben ik blind? - Het goddelijk kind
hield in zijn handjes het heeal.

Voor M. Vasalis

Soms lijken uw verzen uit oerleem,
een aarde zwaar van gehalte,
nog vochtig van wegtrekkend water.

Het leem van de eerste mens Adam.

Soms naderen zij mij als nevelen,
damp van de waterwoestijnen
des aanvangs. Het raam van mijn kamer
wordt wit; er is mist aan mijn haren.

En soms zijn zij adem en windvlaag.

Maar mijn tranen zijn om die enkele
die ontstijgen alreeds bij de aanhef.
De ontzegden: óók aan uzelve.
Zij vinden hun weg naar de sterren.